

FISKERIDIREKTØREN

Bergen, 8.1.1975
HEO/LGH

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN *****

J. 3/75

I 1974 oppsto det redskapskollisjoner mellom loddefiskere og fiskere med passive redskaper under lodde- og vårtorskefisket på Finnmarkskysten. Fiskeridirektøren skal henlede fiskernes oppmerksomhet på følgende lovbestemmelser om ordens- og erstatningsregler under fisket og anmode fiskere om å ta hensyn til disse slik at en i kommende sesong unngår konflikter på fiskefeltene:

Lov om saltvannsfiskeriene av 17. juni 1955

Alminnelige regler om orden på fiskefeltet m.v.

- § 7. Fartøyer og båter som deltar i fiske som omfattes av denne lov, skal være slik utstyrt og utrustet at de kan gi de signaler og utføre de handlinger som er påbudt i denne lov eller i forskrifter som er gitt i medhold av loven eller i Sjøveisreglene.
- § 8. Ingen må komme på fiskefeltet med fartøy eller båt som med roret eller på annen måte kan slepe utestående fiskeredskaper med seg.
- § 9. Ingen må utilbørlig sette sine redskaper slik at annen manns redskaper, iler eller fløyt trykkes ned.
- § 10. Ingen må på fiskefeltet plassere fartøy, båt eller redskaper på sann måte at de skader eller unødigg kommer i veien for fiskere som allerede har tatt til med sitt fiske.
- Fartøy eller båt som ikke ligger forankret, og som ikke har redskaper ute, skal på oppfordring flytte, hvis de ligger i veien for fiskere som har begynt fisket eller går i gang med å sette ut sine redskaper.
- § 11. Fiske med håndsnøre eller line må ikke drives slik at skade voldes på annen manns not og i intet tilfelle nærmere noten enn 50 meter.
- § 12. Det er forbudt å bakke eller manøvrere unødigg i nærheten av nøter som står ute. Det er også forbudt å hindre eller ødelegge fangstmulighetene ved skyting, støy o.l.
- § 13. Ingen må på fiskefeltet fortøye fartøy eller båt, slik at trafikken eller andres fangstmuligheter hemmes unødigg.

Når fartøy eller båt på fiskefeltet har fortøyning i land, skal det midt på landtauet settes et godt synlig vak. Fra solnedgang til soloppgang skal det dessuten holdes forsvarlig vakt, som i tide gjør fartøyer eller båter som nærmer seg og kan komme i berøring med fortøyningen, merksam på dette.

Fartøy eller båt som er forankret og som er til hinder for notkast, skal på oppfordring flytte, når annen brukbar forankringsplass finnes i nærheten.

- § 14. Ingen må kaste ut anker, dregg eller krake på sånn måte at skade ved dette voldes på annen manns redskaper og ingen må legge sin båt fast i annen manns ile eller redskap.
- § 15. Den som under trekking av egne redskaper er nødt til å løse fra hinannen eller å kappe en annens redskap, skal knytte det forsvarlig sammen. Kapping av annen manns redskap er bare tillatt når redskapene ikke kan løses på annen måte.
- § 16. Den som først begynner å sette ut sine redskaper og fortsetter med det uten usedvanlig opphold, har rett til det havområde redskapene krever eller vil omslutte.
- Begynner to eller flere lag å sette ut sine redskaper samtidig, har de like rett. Hvis not (heri ikke medregnet trål og snurrevad) og andre redskaper settes ut samtidig, har likevel notredskapene forretten.
- Utsetting av snurpenot må foregå til styrbord, slik at settingen begynner til venstre for fiskestimen og at fartøyet svinger (runder noten ut) til styrbord.
- § 17. Den som fisker med drivende redskaper har vikeplikt for faststående redskaper.
- § 18. Det er forbudt å slepe og trekke redskaper gjennom sjøen, hvor det ved dette kan voldes skade på redskaper som står ute.
- § 19. Kongen kan bestemme at fiskeredskaper skal merkes etter nærmere fastsatte regler for å hindre at de blir beskadiget ved bruk av andre redskaper.
- § 20. Det er forbudt unødig å hemme fiske- og fangstmuligheter ved at gjenstander kastes i sjøen eller blir liggende eller stående igjen på bunnen.
- Når industrielle bedrifter forurenses sjøen eller ødelegger fiskefeltet uten at forholdet rammes av første ledd, kan Kongen gi bestemmelser som forbyr eller regulerer dette forhold, når det skjønnes at de fordeler som oppnåes er vesentlig i forhold til de ulemper som voldes ved forbudet eller reguleringen.

Erstatningsregler.

- § 65. "Enhver som gjør skade på redskaper som står i sjøen for fangst, skal erstatte den skade som blir voldt - også tap av fangst og avbrekk i fisket - selv om det ikke er handlet uaktsomt.
- Retten kan helt eller delvis fritas for erstatningsplikt etter første ledd, hvis den skadegjørende godtgjør at han er uten skyld i saken."
- § 66. "Den som under konkurranse om fangstmuligheter foretar handlinger som etter god skikk og bruk blir ansett som utilbørlige, skal erstatte den skade som voldes."

Lov av 20. april 1951 om trålfiske (trålerloven)

- § 8. Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at det voldes skade på utestående garn- eller line-redskaper.
- Trålfiskere skal, når de er i sikte av fartøyer som fisker med garn eller line, søke opplysninger hos disse fartøyer om beliggenheten av deres redskaper og skal, når de har fått meddelelse herom, treffe nødvendige forholdsregler for å unngå dem.

- § 9. Når fartøyer fisker med garn eller liner, skal trålfiskere ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra fartøyene eller disses redskaper.
- § 10. Når trålfiskere om dagen er i sikte av merker eller om natten av lys som er satt ut av fiskere som har etterlatt sine redskaper i sjøen, skal de ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra slike merker eller lys og skal i intet tilfelle fiske mellom to slike merker.
- § 11. Oppsynsskip skal, når forholdene tilsier det, gjøre trålfiskere oppmerksom på garn eller liner som er satt i sjøen og disses beliggenhet. Trålfiskerne skal ta hensyn til de anvisninger som således er gitt, og skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å unngå redskapene.
- § 12. Dersom det er voldt skade på garn eller liner, har trålfiskere som samtidig med dette har tråla på feltet, bevisbyrden for at skaden ikke skyldes feil fra deres side - med mindre omstenda avgjort taler imot at slikt bevis blir kravd.

Merking av redskaper

Fiskeredskaper skal være forskriftsmessig og godt merket.

§ 21 i Bestemmelser om saltvannsfiskeriene inneholder detaljerte regler om merking av fiskeredskaper utenfor 4 n.mil av grunnlinjen.

Det er av forskjellige grunner ikke fastsatt forskrifter om merking av fiskeredskaper innenfor 4 n.mil av grunnlinjen, men Fiskeridirektøren vil henstille til fiskerne å foreta forsvarlig merking av utestående redskaper også der og så vidt mulig på samme måte som foreskrevet for merking av utestående redskaper utenfor 4 n.mil av grunnlinjen.

En vil gjøre oppmerksom på at overtredelse av forskriftene om merking av redskaper utenfor 4 n.mil og utilstrekkelig merking av fiskeredskaper innenfor 4 n.mil av grunnlinjen kan medføre tap av krav på erstatning for skade på redskapene.

Det er i saltvannsfiskerilovens § 30 gitt bestemmelse om identifikasjonsmerking av utestående redskaper. I henhold til denne bestemmelse skal utestående redskaper være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke.

For øvrig skal fiskere også søke opplysninger fra bruksvakt-fartøyer og rette seg etter deres anvisninger.
